

מ"ת 56668/08/17 - מדינת ישראל נגד ג ט

בית משפט השלום באשקלון

05 ספטמבר 2017

מ"ת 56668-08-17
בפני: כב' השופטת אורית חדד

המבקשת: מדינת ישראל
נגד
המשיב: ג ט (עציר)

נוכחים:

ב"כ המבקשת - מתמחה מר אושרי אוחנה

ב"כ המשיב - עו"ד אדי נוז

המשיב מובא על ידי שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד המשיב, הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של דרישת נכס באיומים, שתי עבירות איומים, שתי עבירות של תקיפה סתם וכל אלו בהתייחס לאירוע מיום 30.8.17, וכן לאירוע שקדם לכך בכחודש ימים, כשעל פי הנטען התרחשו הדברים בבית מגורי המשיב אשר מתגורר בבית אמו ובעוד העבירות המיוחסות למשיב, הופנו למעשה כלפי האם.

אין מחלוקת אודות קיומן של ראיות לכאורה, וקיומה של עילת מעצר וכך אכן נחזה מתוך עיון בתיק ובאשר לעילה, כך הם פני הדברים בשים לב למיוחס למשיב וכן לרישום הפלילי הקיים בעניינו, רישום הנושא הרשעות בעבירות של איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן תקיפה סתם והיזק לרכוש במזיד, אלו עיקר הדברים.

מכל מקום לאחרונה ממש, שוחרר המשיב ממאסר אשר הושת עליו בפסק דין מיום 31.1.17.

ב"כ המשיב אף מבהיר כי אין בידו להציע חלופת מעצר כלשהי בשלב זה, ובהינתן המכלול האמור, אין מנוס למעשה ממעצרו של המשיב עד תום ההליכים, אלא שמבקש ב"כ כי בית המשפט לא יורה כן, כי אם יפנה את המשיב לשירות המבחן על מנת שזה יתן דעתו לאפשרות לשלב את המשיב בקהילה טיפולית מתאימה, על רקע בעיית צריכה הסמים העולה מן התיק.

עיון בתיק מלמד, כי קיימת הרשעה משנת 2012, לגבי החזקת סם לצריכה עצמית וכי אכן ברקע בעיה של צריכת סמים העולה מפורשות מהודעות המשיב עצמו, אמו ובן זוגה. אלו אף מתארים מציאות בה המשיב פונה שוב ושוב לקבלת כספים לצורך מימון הסם ולצורך תשלום חובות שצבר.

בן הזוג אף מציין כי בשלב מסוים ניסה לסייע בידי המשיב בעניין זה, והמשיב נתן הסכמתו לקבל סיוע, אולם בסופו של דבר, לא נעשה עם זה דבר.

מכל מקום, מהתיק עולה תמונה מורכבת למדי, של המציאות המשפחתית, ומגוריו של המשיב עם אמו אשר יחסיו עמה מורכבים ונושאים איבה ומטענים רבים שיש בהם כדי לחזק את עילת המסוכנות.

ב"כ המבקשת מתנגד לבקשה להפנות את המשיב לשירות המבחן כמבוקש כאמור וזאת מחמת שהמשיב אינו עומד בתנאים שקבעה הפסיקה, לשם שילובו של נאשם בהליך טיפולי בשלב המעצר.

לאחר בחינת טענות הצדדים, ועיון במצוי בתיק, סבורה אני כי יש ממש בעמדת המבקשת וכי המשיב אינו מצביע על עמידתו בתנאי הפסיקה לשילובו בהליך טיפולי, כבר בשלב זה.

בעניין זה אפנה לבש"פ 6167/10 - איליה נחומוב נ' מדינת ישראל (12.8.10).

שם מציין בית המשפט כי כלל הוא, כי הליכי מעצר וניהול המשפט אינם השלב המתאים להליך גמילה; במקרים מתאימים, הליך כזה עשוי להישקל בשלב ריצוי העונש. סטייה מכלל זה אפשרית בשלב מעצר במקרה חריג בו החל הנאשם בהליך גמילה בטרם בוצעה העבירה בגינה נעצר, והליך הגמילה נקטע כשהחל להראות סימני הצלחה; או כאשר קיימת הסתברות גבוהה להצלחת הליך הגמילה. הטעמים לכלל זה שהשתרש בפסיקה הם, ראשית - הצורך להגן על הציבור מפני מסוכנותו של הנאשם, שהחזקה במוסד גמילה אינה בהכרח עונה עליו; שנית - החשש כי רצון הנאשם להשתלב בהליך גמילה בשלב זה מקורו בציפייה לרווח משני למניעת המעצר, ולפיכך סיכויי הצלחתו של ההליך אינם גדולים. רק כאשר הליך הגמילה טומן סיכוי גבוה להצלחה, ויש בו כדי לנטרל את מסוכנות הנאשם, מוצדק לחרוג מהכלל הנוהג, ולאפשר מסלול גמילה מוסדי על פני מעצר.

כן ראה: בש"פ 5752/10 - וודיעה אבו רקייק נ' מדינת ישראל (8.8.10).

שם חוזר בית המשפט על ההלכה האמורה, ואף שולל אפשרות להליך טיפולי, הגם שהוא חל בהליך גמילה זמן קצר קודם המעצר, וזאת לאור קיומו של עבר פלילי מכביד.

כאן המקום לציין, בהתייחס לשיקול השני הנזכר מתוך בש"פ 6167/10 הנ"ל, כי המשיב עצמו בהודעתו מציין מפורשות, כי אם יוחלט לשלוח אותו לבית הסוהר, יבקש לשלבו בהליך טיפולי ("רטורנו", עמ' 2 סיפא) ודברים אלו מדברים בעד עצמם באשר לרווח המשני שמבקש המשיב להשיג.

המשיב אמנם צעיר, אולם אינני מוצאת כל אינדיקציה מהנתונים שלפניי, שיש בה כדי ללמד כאמור, על התקיימות תנאי הפסיקה וראוי שבית המשפט ימנע מהטרחת שירות המבחן העמוס לעיפה, מקום שהדבר אינו מתבקש ומתחייב.

בהינתן האמור, והעדר חלופה, מורה אני על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

עם זאת, ככל שבידי המשיב תהא בשלב כלשהו, חלופה ראויה להציע, רשאי הוא לעורר בקשה מתאימה בכל עת וזו תידון.

זכות ערר כחוק.

התיק העיקרי ינותב בהתאם לנהלים לכב' סגן הנשיא, השופט אבשלום מאושר.

**ניתנה והודעה היום י"ד אלול תשע"ז,
05/09/2017 במעמד הנוכחים.
אורית חדד, שופטת**

הוקלדעלידישרהבןזקן